

Döljs "sanningen" om problemen med inomhusmiljön på Dalhemsområdet?

I en artikel i Miljömagasinet nr 3, 2005 riktade jag kritiska synpunkter mot Helsingborgs miljökontor och dess tjänstemäns hantering av inomhusmiljön på Dalhemsområdet. Gregor Holmgren, miljöchef i Helsingborg, påstod att min artikel bestod av grundlösa beskyllningar och faktafel mot bland annat tjänstemän på miljökontoret. Jag ska dessutom ha hanterat fakta på ett felaktigt sätt enligt Gregor Holmgren.

Vad gäller mina påstådda personangrepp mot miljökontoret krävde och fick Gregor Holmgren ett bemötande som publicerades i Miljömagasinet 1/2 där han gav följande svar på de personangrepp jag skulle vara skyldig till: "Vad gäller Wigströms påstådda personangrepp utgår jag från att läsarnas egna slutsatser är sådana att något bemötande av de oriktiga påståendena egentligen inte behövs". Gregor Holmgren går ut med ett genmäle där han i skarpa ordalag påpekar att det finns personangrepp han mig. Men varför ger inte Holmgren ett klargörande var i mina påstådda angrepp består?

Jag presenterar här några av de saker som jag har kritiserat miljökontoret för och deras sätt att hantera det och där jag också låter läsarna avgöra. Holmgren säger också att det under den senaste tioårsperioden enligt miljökontorets diarium att det sammanlagda antalet ärenden avseende klagomål på inomhusmiljön uppgår till ett 25-tal, detta inom ett bestånd av 1 600 lägenheter på Dalhemsområdet.

Miljökontoret hänvisar också till att den miljömedicinska enkätundersökningen som beställdes av Helsingborgshem, den så kallade Örebroenkäten som leddes av överläkare Kjell Andersson på Yrkes- och Miljömedicin i Örebro. Kan man anse att denna enkät ger en helhetssyn på de inomhusmiljöproblem som presenteras i enkäten eftersom den inte lämnar utrymme för att barn och ungdomar får en möjlighet att utveckla sina pro-

Börje Wigström, boende på Dalhemsområdet i Helsingborg, vill ha svar på frågor om sin inomhusmiljö från miljökontoret. Arkivfoto: ROLAND STREGFELT

blem i enkäten? Kjell Andersson motiverar detta med att barn och ungdomar inte tillför något i sådana här undersökningar. Gregor Holmgren, anser du fortfarande att barn inte är en grupp som löper lika stor risk att drabbas i en sjuk bostadsmiljö som de vuxna?

Gregor Holmgren, anser du fortfarande att barn inte är en grupp som löper lika stor risk att drabbas i en sjuk inomhusmiljö som de vuxna? Jag ställer denna fråga eftersom du vid flera tillfällen har gett dina sympatier till Kjell Andersson och hans undersökning.

Dessutom har miljökontorets egna värderingar när det gäller hälso- och miljörisken för aldehyden akrolein som landar på värdet 2,0 men som inte i någon undersökning varken i Sverige eller utomlands visar på annat än värden mellan 0,2–0,02 beroende på exponeringstid. Akrolein som nämns här uppmättes i en undersökning som gjordes i min bostad.

När det gäller den miljötekniska undersökning som beställdes av Helsingborgshem och där företaget Jakobsson och Widmark (J&W) gjorde en undersökning som skulle omfatta hela bostaden var det tänkt. Men tyvärr gjordes inte nå-

gon undersökning av mitt badrum, något jag också undrade över. Svaret från J&Ws miljötekniker om varför inte badrummet omfattades av undersökningen blev: "Utredningsarbete har inte utförts eftersom detta är ett utrymme där man vistas förhållandevis kort tid". Jag har ifrågasatt det här vid flera tillfällen utan att få någon reaktion från miljökontoret.

Varför sätter inte miljökontoret tilltro till de undersökningar som har gjorts i min bostad? Institutet för inomhusmiljö och hälsa AB har gjort en mycket avancerad undersökning som miljökontoret, borde värdera som ett bevis i den fortsatta utvecklingen när det gäller åtgärder i min bostad. Tyvärr kringgår miljökontoret det mesta som kan värderas på ett miljöriktigt sätt när det gäller min bostad.

Airjon AB och Lennart Olsson från Staffanstorps gjorde en materialanalys i min bostad, där materialet visade på höga halter av sporer. Analyserna presenterades för miljökontoret som inte gav dem något som helst bevisvärde. I stället gavs ett osant intygande till de här analyserna genom att påstå att analyserna inte kunde kopplas ihop med ohälsa. Miljökontoret påstod att Ai-

ron Must på ppm-Miljötech skulle ha gett svaret att ohälsa inte kan förknippas med de höga halterna av sporer i materialet. Likaså påstods det samma sak när Nils Hallenberg på Göteborgs universitet tillfrågades. Nu hör det till saken att jag har varit i kontakt med dessa båda och fått till svar: "Med tanke på de höga halterna av sporer kan man inte utesluta möjligheten till ohälsa." De var också noga med att påpeka att ohälsan är beroende på hur stor den sammanlagda spormängden är i bostaden.

Miljökontoret har inte krävt några ytterligare åtgärder och hänvisar till att mitt ärende ligger hos länsstyrelsen och har gjort så i tre år. Hur sjuk är jag när mitt ärende är färdigbehandlat?

Det finns också åtskilliga diarieutskrifts klagomål från just Dalhemsområdet som miljöinspektören känner till. Nu undrar jag varför Gregor Holmgren försöker dölja sanningen om problemen på Dalhemsområdet?

Börje Wigström
Helsingborg

SVAR DIREKT:

Börje Wigström har sedan ett antal år tillbaka, i form av bland annat insändare, kontakter med medier och inte minst ett otal telefonsamtal hit, kryddade med oförskämdheter och hot om stämningar med mera, bedrivit något av en enmanskampanj mot miljökontoret för dess hantering av klagomål på inomhusmiljön inom Dalhemsområdet. Har inte Wigström agerat för egen del så har han gjort det som påstådd företrädare för andra boende.

I kampanjen har ingått att förmedla en bild av utbredd ohälsa inom området föranledd av allvarliga brister i inomhusmiljön. Den nu aktuella insändaren utgör det senaste, men sannolikt inte sista, inslaget. Wigström må i grunden ha goda avsikter, men hans kampanj präglas av misstolkningar och grova överdrifter. Hans uppfattning om förhållandena har varken stöd i de miljömedicinska undersökningarna som gjorts eller den undersökning som medborgarutskottet Nord nyligen företagit, vilken visar att de boende över lag är nöjda med sina lägenheter. Hans uppfattning har inte heller stöd i de enskilda ärenden som miljökontoret behandlat.

Vad gäller de frågor som Wigström nu tar upp särskilt, får jag göra följande kommentarer:

Jag menar att han helt på eget bevåg klarlagt sina personangrepp i den återopade artikeln. Detta fortsätter han för övrigt med i den nu aktuella insändaren med påståenden bland annat om "osant intygande" och "försök att dölja sanningen". Ytterligare förtydliganden från min sida i denna del behövs därför inte.

Vad gäller kritiken mot den så kallade Örebroenkäten har jag ingen anledning att, som Wigström gör, underkänna de urvalsprinciper som miljömedicinaren Kjell Andersson tillämpat. Jag utgår från att dessa principer – till skillnad från Wigströms kritik – bygger på pro-

fessionell erfarenhet och därför ger en samlad och rättvisande bild av förhållandena, även om barn inte tillfrågats i enkäten.

En genomgång av miljökontorets diarium visar att det sammanlagda antalet ärenden inom Dalhemsområdet med sina 1 600 lägenheter, avseende sådana problem som Wigström brukar uppehålla sig vid, under den senaste tioårsperioden uppgår till ett 25-tal. Jag vidhåller dessa uppgifter. Tidigare avslutade ärenden har i en del fall föranlett krav på åtgärder, vilka regelmässigt vidtagits, medan bedömningen i andra fall varit att klagomålen saknat fog. För närvarande finns åtta öppna ärenden som rör området. Vårt diarium med alla dess ärenden kan allmänhet och medier få insyn i enligt offentlighetsprincipen.

I övrigt upptas Wigströms insändare av olika invändningar mot miljökontorets ställningstagande till påstådda brister avseende hans egen lägenhet. Här har miljökontoret, med ledning bland annat av bedömningar som gjorts av Institutionen för yrkes- och miljömedicin vid Lunds universitet, beslutat att inte kräva ytterligare åtgärder. Dessförinnan hade Helsingborgshem låtit genomföra omfattande undersökningar och avhjälpt brister i lägenheten till betydande kostnader. Detta ärende prövas för närvarande av länsstyrelsen efter överklagande av Wigström, varför jag avstår från vidare kommentarer i sak.

Jag delar dock Wigströms kritik i fråga om länsstyrelsens orimliga handläggningstider. De långa handläggningstiderna där kan dock miljökontoret knappast lastas för. Nämnas kan att jag, tillsammans med andra miljöchefer i Skåne, tagit initiativ till överläggningar som nyligen ägt rum med länsstyrelsen i denna fråga.

Gregor Holmgren
miljödirektör Helsingborg